

Sygn. akt VIII Gz 407/18

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie, Wydział VIII Gospodarczy

w składzie :

Przewodniczący: SSO Natalia Pawłowska - Grzelczak

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2018 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w T.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego w Szczecin – Centrum w S. dnia 21 marca 2018 r. sygn. akt XI GNc 2257/17

postanawia :

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie w punkcie I. odrzucił sprzeciw pozwanej od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 6 listopada 2017 roku z powodu nieuzupełnienia braków formalnych w terminie, w punkcie II. odrzucił sprzeciw pozwanej od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 6 listopada 2017 roku z powodu wniesienia sprzeciwu po upływie terminu ustawowego.

U podstaw rozstrzygnięcia w punkcie I. legło stwierdzenie, że pozwana spółka pomimo wezwania do uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu nie uczyniła tego, co uzasadniało jego odrzucenie na podstawie art. 504 § 1 k.p.c.

U podstaw rozstrzygnięcia w punkcie II. legło stwierdzenie, że pozwana spółka złożyła sprzeciw po upływie ustawowego terminu, co uzasadniało jego odrzucenie na podstawie art. 504 § 1 k.p.c.

Sąd Rejonowy wskazał, że wzywając stronę pozwaną do uzupełnienia braków formalnych precyzyjnie określono jakie braki mają być uzupełnione. Pomimo takiego wezwania strona pozwana nie sprostała temu obowiązkowi i braków nie uzupełniła. Sąd wskazał również, że pozwana wniosła kolejny sprzeciw, jednak w tym wypadku nie zachowano ustawowego terminu do jego wniesienia. W tym stanie sprawy Sąd pierwszej instancji stanął na stanowisku, iż oba sprzeciwy podlegały odrzuceniu na podstawie art. 504 § 1 k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie pozwana wniosła o jego uchylenie i uznanie, że sprzeciw został wniesiony w terminie.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzuciła naruszenie przepisów postępowania tj. art. 504 § 1 k.p.c. poprzez jego bezpodstawne zastosowanie, w sytuacji gdy pozwana spółka uzupełniła braki formalne w terminie.

W uzasadnieniu wskazała, że pozwana spółka przedłożyła podpisany egzemplarz sprzeciwu o treści zawierającej te same zarzuty i argumenty, w terminie zakreślonym do uzupełnienia braków formalnych. Wskazała, że nie posiadała

egzemplarza sprzeciwu z dnia 6 listopada 2017 roku. Ponadto podniosła, że wezwanie do uzupełnienia braku formalnego poprzez wykazanie uprawnienia osoby podpisującej sprzeciw było nieuzasadnione w świetle art. 68 § 2 k.p.c. Dodatkowo podniosła, że w aktach sprawy był wydruk z KRS-u, który został dołączony do pozwu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się nieuzasadnione.

Analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, że pozwana spółka, nie uzupełniała braku formalnego w postaci podpisania sprzeciwu nadanego w urzędzie pocztowym w dniu 7 listopada 2017 roku (k. 38 – 39), do którego uzupełnienia została precyzyjnie wezwana przez Sąd Rejonowy. Argumentacja pozwanej spółki, że nie posiadała egzemplarza sprzeciwu wysłanego do Sądu w dniu 7 listopada 2017 roku i dlatego złożyła kolejny sprzeciw zawierający te same zarzuty i argumenty nie może zasługiwać na aprobatę. Strona nie może bowiem składać środków zaskarżenia w sposób dowolny, nawet jeżeli ich treść jest do siebie zbliżona i zawiera te same zarzuty i argumenty. Wezwanie dotyczyło podpisania sprzeciwu tego, który został złożony, a nie jakiegokolwiek sprzeciwu, nawet gdy zawierał takie same zarzuty i argumenty. Przede wszystkim strona w ramach starannego działania powinna zadbać o to, aby przynajmniej jeden egzemplarz wysłanego pisma pozostał w spółce. Tym bardziej, że pismo zostało sporządzone na komputerze i to w dwóch egzemplarzach, kopia pierwotnie złożonego sprzeciwu jest bowiem w aktach sprawy. Po drugie w sytuacji, gdy strona pozwana nie dopełniła tych aktów staranności i nie pozostawiła sobie egzemplarza sprzeciwu winna była osobiście stawić się w sekretariacie Sądu w celu uzupełniania braku formalnego w postaci podpisania złożonego sprzeciwu nawet, jeżeli jej siedziba jest oddalona od siedziby Sądu orzekającego. Tymczasem pozwana nie sprostała wymogowi uzupełniania braku formalnego w postaci podpisania sprzeciwu i nie uczyniła tego również poprzez złożenie sprzeciwu o podobnej treści i tożsamyh zarzutach, nawet jeżeli miało to miejsce w terminie do uzupełniania braków formalnych.

Wobec powyższego przyjęć należało, iż pozwana spółka nie uzupełniła braku formalnego w postaci podpisania sprzeciwu, co skutkowało prawidłowym zastosowaniem przez Sąd Rejonowy normy art. 504 § 1 k.p.c. stanowiącego podstawę do odrzucenia sprzeciwu.

Rację ma jednak skarżący, iż nie było nieuzasadnione w świetle art. 68 § 2 k.p.c. wezwanie pozwanej spółki do uzupełniania braku formalnego w postaci wykazania uprawnienia osoby podpisującej sprzeciw. Niemniej jednak w realiach niniejszej sprawy tj. w sytuacji, gdy pozwana spółka nie uzupełniła braku formalnego w postaci podpisania sprzeciwu, okoliczność ta nie miała znaczenia dla zasadności odrzucenia sprzeciwu.

Zasadnym było również odrzucenie sprzeciwu nadanego w urzędzie pocztowym przez pozwaną spółkę w dniu 12 marca 2018 roku (k. 47) jako złożonego po upływie ustawowego terminu, który upłynął z dniem 7 listopada 2017 roku. O prawie i terminie do złożenia sprzeciwu pozwana spółka została prawidłowo pouczona.

Reasumując stwierdzić należy, iż Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy orzekł w przedmiocie odrzucenia obu sprzeciwów. W tym świetle Sąd odwoławczy nie znajduje podstaw do postulowanego w zażaleniu uchylenia zaskarżonego orzeczenia.

W związku z tym, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy oddalił zażalenie.

Sygn. akt VIII Gz 407/18

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)

(...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

Sędzia